

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשִׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חַמְד

יִצְחָק לְאָזָר ע"י בֵּית פִּכְסַנְת שְׁכוּנַת עֵין חַמָּה - אֲבִשְׂרַת צִיּוֹן

הַהֲצִלְתָּ וּרְפוּאָת כָּל חוּלֵי עַיִי וּבְכַלְלִים צִיּוֹן בֶּן צ'חלה ורחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא - גְּדֻלוֹת בְּחֹסֶד

"וַתֹּאמֶר לָהּ הַמַּעַט קָחְתְּךָ אֶת אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם אֶת דּוֹדָי בְּנִי" (בראשית ל, טו)

שהייתה עושה חסדים מופלאים בְּדָקוֹת וּבְגְדָלוֹת עֲצוּמָה עַד כַּדִּי שֶׁמִּקְבַּל הַחֶסֶד כֻּלָּ לֹא הִרְגִישׁ, שֶׁנֶּעֱשָׂה עִמּוֹ חֶסֶד. וְלֹכֵן אָמְרָה לָאָה, "הַמַּעַט קָחְתְּךָ אֶת אִישִׁי".

וּבִזָּה יִבּוֹאֵר, מֵה שֶׁמּוֹבָא בְּמִדְרַשׁ רַבָּה (פְּתִיחַת דְּאִיכָה) גְּבִי אֲבוֹת הָעוֹלָם, שֶׁבִּיקְשׁוּ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא נִעְנְוּ, עַד שֶׁקִּפְצָה רַחֵל וְאָמְרָה: "רִיבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיךְ שִׁיעֶקֶב עֵבֶדְךָ אֲהַבְנִי אֲהַבָה יִתְרָה וְעֵבֶד בְּשִׁבְלִי לֵאבָא שֶׁבַע שָׁנִים, וְכִשְׁהִשְׁלִימוֹ אוֹתָן שֶׁבַע שָׁנִים, וְהִגִּיעַ זְמַן נִשְׁוֹאֵי לְבַעֲלִי, יַעֲץ אֲבִי הִלְחִיפְנִי לְבַעֲלִי בְּשִׁבְלִי אַחוּתִי. וְהוֹקֵשָׁה עֲלֵי הַדְּבָר עַד לְמֵאוֹד, כִּי נֹודַעָה לִי הָעֲצָה, וְהוֹדַעְתִּי לְבַעֲלִי וּמִסְרַתִּי לוֹ סִימָן שִׁכִּיר בִּינִי וּבֵין אַחוּתִי, כַּדִּי שֶׁלֹּא יוֹכֵל אֲבִי לְהַלְחִיפְנִי. וְלֵאחֲרַי מִכֵּן נִיחַמְתִּי בְּעַצְמִי וּסְבַלְתִּי אֶת אֲהַבְתִּי וּרִיחַמְתִּי עַל אַחוּתִי, שֶׁלֹּא תֵצֵא לְחֶרֶף וְכוּ'. מִיָּד נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמֵי שֶׁל הַקֶּב"ה וְאָמַר, "בְּשִׁבְלִיךְ רַחֵל אֲנִי מַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוִמִי".

לִפִּי הָאָמוּר מִבּוֹאֵר, שֶׁרַק בְּשֶׁל זְכוּתָה שֶׁל רַחֵל יִתְקִיִּים בִּישְׂרָאֵל "וְשָׁבוּ בְּנֵים לְגְבוּלָם" (יִרְמִיָּהוּ לֵא, טז) וְכֹל כֵּךְ לְמָה? כִּיּוּן שֶׁמִּעֲשָׂה חֶסֶד שֶׁל רַחֵל הִיָּה כֵּה גָדוֹל וְנִעֲשָׂה מִתּוֹךְ גְּדֻלוֹת הַנֶּפֶשׁ וּבְמִדְרָגָה כֵּה גְבוּוָה, עַד שֶׁאָמַר הַקֶּב"ה "בְּשִׁבְלִיךְ רַחֵל".

בְּבִרְכַת שַׁבַּת שְׁלוֹם

הִרְבַּ אֲלִיהוֹ חַיִּים פְּנַחְסִי

רַב ק"ק "עֵין חַמָּה" - מְבַשְׂרַת צִיּוֹן

הַעֲלוֹן מְקֻדָּשׁ לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה

לְאִיִּידָה חִיָּה בֵּת אֲסַתֵּר וּלְשִׁמְעוֹן בֶּן שִׁמְחָה

הִנֵּה דְבָרֵיהּ שֶׁל לָאָה תְּמוּוֹהִים בְּיוֹתֵר, דְּהֵרִי רַחֵל הִיא זֹו שֶׁעֲשִׂתָה חֶסֶד עִימָהּ וּמִסְרָה לָהּ אֶת הַסִּימָנִים, שֶׁנִּתְּנָן לָהּ יַעֲקֹב וּמִסְרָה נֶפֶשָׁה לְמַעַן לָאָה וּבִכֵּךְ הִסְתַּכְנָה בְּעוֹבְדָה שֶׁלֹּא חָר שִׁיתְגַּלֶּה הַמַּעֲשָׂה - יִיתְכֵּן מֵאוֹד וְיַעֲקֹב לֹא יִרְצָה לְהִנְשֵׂא לָהּ יוֹתֵר וְהִיא עֹלּוּלָה לְיִפּוּל בְּחֻלְקוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ הַרְשָׁע. (כִּפִּי שֶׁפִּירַשׁ רַש"י: וְעֵינֵי לָאָה רְכוּת - שֶׁהִיָּתָה סְבוּרָה לְעֵלוֹת בְּגוֹרְלוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ וּבֹכָה, שֶׁהִיוּ הַכֹּל אוֹמְרִים שְׁנֵי בְּנִים לְרַבֵּקָה וְשֵׁתִי בְּנוֹת לְלֶבֶן, הַגְּדוּלָה לְגְדוּל וְהַקְטָנָה לְקֵטָן).

וְעֲשִׂתָה כָּל זָאת כֹּל זָאת, שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶת אַחוּתָה תַּחַת הַחוּפָה, אִם כֵּן לָאָה נִישַׂאת לְיַעֲקֹב רַק בְּזְכוּת הַחֶסֶד שֶׁל רַחֵל. אִם כֵּן, כִּיצַד אוֹמַרְת לָאָה לְרַחֵל: "הַמַּעַט קָחְתְּךָ אֶת אִישִׁי"? הָאֵם רַחֵל הִיא זֹו, שֶׁלְקַחְתָּה לָהּ אֶת יַעֲקֹב?

מְבַאֲרִים הַמְּפַרְשִׁים, שֶׁמַּעֲלַת עֲשִׂיַת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר כַּאֲשֶׁר עוֹשִׂים חֶסֶד וְלֹא נוֹתְנִים אֶת הַהֲרַגְשָׁה לְזוֹלָת שֶׁעֲשִׂינוּ עִימוֹ חֶסֶד, וְקָל וְחוֹמֵר, שֶׁאִין מְזַכִּירִים לוֹ אֶת "הַחֶסֶד" עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל וְעוֹשִׂים מְזָה "פְּרוֹסוּמָא דְּנִיסָא" לְסַפֵּר לְכוֹלָם, כִּמָּה עֲשִׂינוּ עִם הַזּוֹלָת.

וְזוֹ הִיָּתָה מַעֲלָתָהּ הַגְּדוּלָה שֶׁל רַחֵל אֲמֵנוּ בְּעֲשִׂיַת הַחֶסֶד עִם לָאָה, שֶׁלֹּאָה כֻּלָּ לֹא הִרְגִישָׁה, שֶׁרַחֵל עֲשִׂתָה לְמַעַנָה חֶסֶד,

הַעֲלוֹן מְקֻדָּשׁ לְהַצֻּלְתָּ

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ משה ניסן בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה שמעון בן זלפה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש אורי דניאל בן איריס נועם בן איריס יוסף ליאור בן אפרת דליה רון בן איריס עידן בן רבקה עמית בן רבקה עובדיה בן נעימה אליהו ארז מזרחי וב"ב ישי בן ז'ילה גילה שגית בת רוני שמואל אימן בן אסתר זרי נטלי בת יונית אורן אברהם בן אסתר

זִיווּג הַגּוֹן וְכִשֵּׁר בְּמַהֲרָה

אורן בן אסתר רונית בת סימי אילן בן ג'ולייט יוסף בן רוחמה חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה סימן בת אסתר רבקה בת אסתר רונן משה בן אסתר נחמה בת נאוה

זֶרַע קוֹדֵשׁ בְּר קִימָא

נועה בת ברכה יאילנה בת רוחמה ש"י בת איילה ש"י בת אסתר

רְפוּאָה שְׁלֵמָה

הַרְאֵשׁל"צ הַר"ג עוֹבְדֵיהּ יוֹסֵף בֶּן גּוֹרְגִיָּה הַר"ה ג' יוֹסֵף שְׁלוֹם אֲלִישִׁיב בֶּן חִיָּה מוֹשֵׁא הַגְּהוֹצֵצ אֶלְעִזָּר בְּרִלְדֵן בֶּן עֵטִיא שְׁלִיט"א מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה יִצְחָק בֶּן עֲזַרְיָה יִמְנָה נִיזְרִי בֵּת סֵטָה - בְּרִיאוֹת וְאִרְיוֹת יָמִים מְרַדְכִי נִיזְרִי בֶּן פְּרַחָה - בְּרִיאוֹת וְאִרְיוֹת יָמִים מֵאִיהּ בֵּת עֵדִי אֲפַרְת דְּלִיָּה בֵּת נַעִימָה אוֹרָן בֶּן אֲסַתֵּר אִיחוּס שְׂרָה בֵּת פִּנְטִנִשׁ שִׁירָה שִׁילַת בֵּת אוֹרֵלִי יִצְחָק בֶּן לוֹרָה לָאָה ז'ילה גילה בת אקבאל - בְּרִיאוֹת וְאִרְיוֹת יָמִים אֲסַתֵּר בֵּת סוּלִיקָה סִימִי בֵּת סוּלִיקָה מִזֵּל בֵּת חַנָּה אוֹר בן סִיגִילִת יוֹסֵפּוֹב בְּרִיאוֹת וְאִרְיוֹת יָמִים עֵינַת בֵּת רַחֵל בְּרַכָּה יִמְנָה יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה דָּב בֶּן מִזֵּל חַנָּה בֵּת הַדְּסָה יִפֵּה בֵּת שְׂפִיָּה יִפֵּה בֵּת שְׂרָה - הַצֻּלְתָּ תִמְרוֹ פּוֹרְטוֹנָה בֵּת מִיסָה רְפֵאל מִשֵּׁה בֶּן רַחֵל יַעֲקֹב בֶּן שְׂרָה מוֹנַבְאָר אוֹרָה בֵּת גּוֹהַר רַחֵל בֵּת זוֹהָרָה יוֹסֵף שְׁלוֹם בֶּן נִרְגַּז שְׂרָה בֵּת דּוֹלֵת נַחוּם בן כִּירָה אֲלִיהוֹ בֶּן גּוֹהַר פְּנִינָה וּמִירָה בֵּת מוֹנַבְאָר - נַחַת מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלִצִיָּהִם שְׂרָה בֵּת אֲבִיבָה נִרְיָת בֵּת חוּה דָּב בן לִידֵיהּ יְהוּדִית בֵּת מִסּוּדִי כָּל עַם יִשְׂרָאֵל

ז' כסליו תשע"ב 03/12/2011

פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא

הַפְּטָרָה: (ס) "עֲמֵי תְלוּאִים" - הוֹשֵׁעַ י"א (א) "וַיִּבְרַח יַעֲקֹב" - הוֹשֵׁעַ י"ב

ש. קריץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	15:59	17:14	17:45
ת. אביב	16:13	17:16	17:53
חיפה	16:03	17:14	17:51
ב. שבע	16:17	17:17	17:45

? *שאלה:* האם מותר למדוד חום בשבת על ידי מדחום? ומה הדין לעניין מדידת לחץ דם?

! *תשובה:* להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

מותר בשבת למדוד חום של חולה, אף על פי שלא חלה כל גופו ולא נפל למשכב. אולם, ההיתר אמור דווקא במד חום, שאינו דיגיטאלי, העובד על בטרייה, אלא על ידי מדחום כספית. אלא אם כן, יש חשש סכנה או שמדובר בתינוק חולה, יש להתיר. ואף מותר בשבת לנקות מדחום בכוח, אך יש להיזהר שלא יטביל חתיכת בד או צמר גפן וישפשף עליו את המדחום, שבזה הוא סוחט, אולם מותר להטביל את המדחום בכוח וקינחו ברפיון ובעדינות בצמר גפן. וכן מותר למדוד את לחץ הדם ולמשש את דופק הלב. אולם, גם במדידה זו דווקא, כשהמכשיר אינו פועל על חשמל או בטרייה, אלא הוא מכני.

השבת טובה תחת רעה

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו על רבותינו, כיצד עבדו על מידותיהם ונזהרו לבל יפגעו באיש ולבל ישיבו חלילה רעה לאף אדם, ואף כאשר מאן דהו פגע בהם, לא רק שלא השיבו לו כגמולו, אלא דאגו והחזירו לו טובה בכפל כפליים. ומעשה שהיה- כך היה:

ידיד אישי היה לו לגאון מטפליק - רבי שמשון אהרן פולונסקי זצ"ל, ד"ר מרדכי אליאש, אשר היה מוסר לו בכל חודש סכומי כסף בכדי לחלק אותם למטרות צדקה וחסד. מיותר לציין, כי הוא עצמו לא נהנה מהכספים, אף לא פרוטה אחת. כי אם חילק הכול לעניי ירושלים. היו כאלה שהגיעו אליו לביתו, והיו עניים צנועים יותר שאת כספי הצדקה שלח אליהם לביתם.

פעם הבחינו בו בני ביתו שהוא שולח למשפחה פלונית מנה כפולה מרגילותו. הדבר היה לפלא בעיניהם, ולשאלתם השיב להם: "להווי ידוע לכם, שכאשר יצאתי מהפוגרומים ברוסיה לעלות ארצה, רעבנו ללחם. האיש הזה, שאני שולח אליו כעת, היה אז גבאי צדקה, אך קפץ את ידו ממני. אולם לא לעולם חוסן, ועכשיו התהפך הגלגל. אני המחלק צדקה והוא המקבל. ובכדי שלא להיכשל ח"ו בשמירת טינה, הריני שולח לו במידה גדושה יותר, שלא יתבעו ממני בעולם האמת, אולי נקמתי ונטרתי לו על כך".

ככל יום רביעי בשעה 20:15 מתקיימות הביה"כ עין-חמד הרצאות מדהימות
fe "צרכים" המוצגים על-ידי טובי המרצים. השבוע ע"י הרב יצחק אביו
הנאם נפלאות הבריאה. הציון מלומד. צלילת הנשים פתוחה.

להלן זכות מיוחדת הוצאת הפניכס הקוראים
זכות זיכוי הרבי- ויש בה כדי לצורכ סגוריה ולזכות אישיות וכף מלי דמיט

בשעה טובה אנו עומדים בעז"ה יתברך להוציא לאור לזיכוי הרבים את הספר

"יקרה מפנינים" - חלק ד'

המרכז בתוכו את תוכן העלונים הרבים המוצאים מידי שבת בשבת. בנוסף יכלול קונטרס שיחה על תהילים וספר תהילים עם פירושים.

הספר מלווה בהסכמתם של גדולי הדור, מביניהם:

הרה"ג עובדיה יוסף, הרה"ג אליהו בקשי דורון, הרה"ג יצחק יוסף, הרה"ג שמואל פנחסי, הרה"ג אליעזר ברלנד, הרה"ג בניהו שמואלי, הרה"ג יצחק מאיר מורגנשטערן, הרה"ג משה חיוני, הרה"ג שלמה רוזנר, הרה"ג מאיר מאזוז, הרה"ג שמואל שטרן ועוד רבים הספר מחזק מאוד באמונה וביטחון ומחדיר בלב הקוראים את אהבת ה' יתברך.

למעוניינים להנציח לע"נ, לרפואה, לזיווג הגון, לזרע קודש בר קיימא, לחזרה בתשובה, לפרנסה ולכל מטרה אחרת - נא לפנות לליאור 050 4115673

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email: PnineEH@gmail.com
 מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי:

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

רבי דובער שניאורסון זצ"ל: נולד ב-ט' כסלו ה'תקל"ד (1773). האדמו"ר השני בשושלת חב"ד. המשיך וביסס את תורת חסידות חב"ד אותה חולל אביו. יחודו היה בהרחבה והעמקת התורה כאשר הוא מתבסס על מאמרי החסידות של אביו. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תקע"ג מונה לנשיאות חסידות חב"ד. הקים ועד מיוחד לבניין ערי ישראל בבלארוס (נהרס בעת המלחמה). השתדל ופעל להפריש חלקי אדמה במחוז חרסון וייסד שם מושבות יהודים. ייסד ישוב חסידי חב"ד בחברון. בשנת ה'תקפ"ז נאסר לאחר מלשינות וב-י' כסליו של אותה שנה השתחרר (יום זה נחשב גם הוא אחד מחגי הגאולה של חסידות חב"ד). נפטר ב-ט' כסלו ה'תקפ"ח (1827). נולד ונפטר באותו יום. ציונו בעיר נעז'יון (אוקראינה). חי כ-54 שנים.

אביו: ר' שניאור זלמן מלאדי (בעל התניא). **אמו:** הרבנית סטרנה. **אשתו:** הרבנית שיינא (שטרנא). **ילדינו:** ר' מנחם נחום, ר' ברוך, שרה, ביילא, חיה מושקא, דבורה לאה, ברכה, מנוחה רחל, שרה.

מספריו: **יאמרי בינה-** ביאור על מצוות ק"ש ותפילין **ישער היחוד-** ביאור על סדר השתלשלות האור האלקי **ישער האמונה-** ביאור על מצוות האמונה ומצוות חג הפסח **תורת חיים-** מאמרי חסידות על ספר בראשית ושמות **יעטרת ראש-** דרשות לימים נוראים **יעין תפילה-** על התפילה **ישערי אורה-** דרושים לחנוכה ופורים **ישערי תשובה-** על התשובה **דרך חיים-** המשך לספרו ישערי תשובה **יקונטרס ההתפעלות-** פרטי אופני ההתפעלות במוח ולב ומחשבה **פירוש המלות-** על התפילה **יביאורי הזהר-** באור על חלקים מהזהר **יאמרי אדמו"ר האמצעי-** על התורה ומועדים כ-20 כרכים.

רבי דובער, נסע פעם לעיר אחת, בלוויית ר' יעקב מקידן, מחשובי חסידיו. כשהגיע לשם, התקבץ למקום קהל רב, שביקש לשתות בצמא את דברי תורתו ולהתברך מפיו. בתחילה השמיע הרבי לפני הנאספים הרבים מאמר חסידות עמוק, שהלהיב את הלבבות, ולאחר מכן קיבל כל אחד ואחד מהבאים ל"יחידות".

את מאמר החסידות סיים לומר בשעת צהריים. ר' יעקב, שמהבוקר לא טעם דבר, פנה אז לסעוד את ארוחת הצהריים. ואילו הרבי החל אז לקבל אנשים בחדרו. קבלת הקהל הסתיימה בשעת ערב, ואז קם הרבי לתפילת ערבית. **במשך כל השעות הללו לא נתפנה הרבי אפילו לאכול דבר-מה.**

לרבי היה שמש, יהודי פשוט, שלא נודע כחכם גדול בלשון המעטה. מיד לאחר שהרבי החל בתפילתו, פנה השמש אל החסידים שעמדו סביב והציע להם הצעה מפתה: **"אם אתם רוצים לחזות בפניו של הרבי, זו שעת הכושר".** החסידים הסקרנים התקרבו בצעדים הסנניים אל מפתן חדרו של הרבי, וחששו להיכנס או אף להציץ פנימה. "היו רגועים", ביקש השמש להניח את דעתם, "בטוח אני, כי הרבי אפילו לא יבחין בכם". הוא פתח את הדלת לרווחה והחסידים **ראו את הרבי עומד באמצע החדר ללא ניע, ושתי עיניו פקוחות, בוערות כלפידי אש.** החסידים נרתעו לאחוריהם בבהלה, אולם השמש הצטחק: "הרבי איננו רואה ואיננו שומע כעת דבר. הוא נמצא בעולמות עליונים".

"זאת מניין לך?", לחש רבי יעקב אל השמש, "הלוא איש פשוט אתה!". השמש לא התבלבל. "ידיעתי אינה נובעת מהבנה, אלא מניסיון. פעמים רבות נכנס אני לחדרו של הרבי, כדי לשאלו דבר מה או למסור לו ידיעה כלשהי, ובכל פעם שהוא עומד כפי שהוא עומד עכשיו, אין הוא משיב לי. יתרה מזו, מהשאלות שהוא שואל אותי מאוחר יותר, אני מסיק, כי לא ראה אותי כלל בהיכנסו לחדרו באותה שעה". המחזה המיוחד הזה נמשך כמה שעות רצופות. כל אותו זמן ניצב הרבי באותו מקום ובאותה תנוחה, ללא תנועה. בשלב מסוים סגר השמש את הדלת בעד החסידים וכל אחד מהם פנה לענייניו.

למחרת בבוקר נשמעה המולה רבה מכיוון המטבח, בבית שבו התארח הרבי. עד מהרה התבררה סיבת ההמולה, וזו אכן הייתה שערורייה של ממש. בפתח המטבח עמד השמש, תוהה. **במטבח הסתובבה בעלת-הבית, בוכה ומייללת וסופקת כפיה בצער.** "אוי לי ואבוי לי!", ייללה, מתקשה להשתלט על בכייה. ניסיונותיו של השמש להציל מפיה מדוע הזעיקה אותו למטבח ומה פשר הבכי והיללות, עלו בתוהו. רק לאחר שעה ארוכה הצליח השמש לחבר משפט למשפט ולהבין את שאירע.

התברר, כי באותו בוקר שבו הגיע הרבי לעיר, הגיע למקום גם גוי נכבד, בעליה של האחוזה המקומית. בעלת-הבית, שנודעה בטיב תבשיליה, נתבקשה להכין לכבודו ארוחה, לפי הזמנה מיוחדת שקיבלה. ארוחתו של בעל-האחוזה כללה מרכיבי מזון שאינם כשרים, ובשלה בכלים מיוחדים. אולם מסיבה כלשהי לא הועברה הארוחה במועדה אל מקום משכנו של בעל-האחוזה. לאחר זמן, כשבישלה בעלת-הבית בעבור הרבי, התחלפו המנות זו בזו. **ארוחתו של הרבי נשלחה אל בעל-האחוזה ואילו הארוחה הבלתי-כשרה הוגשה אל שולחנו של הצדיק.**

"פושעת אני! פושעת!", זעקה האישה במר-ליבה, "הצדיק זיכני בכבוד רב בבואו להתארח בביתנו, ואני הכשלתיו בארוחה לא-כשרה!". כעת הגיע תורו של השמש להרעים בקולו על המבשלת: "איזה חוסר אחריות! איזו רשלנות! הייתכן לזלזל בדבר כזה?!". אולם על-אף גערותיו וצעקותיו, נראה היה כי השמש איננו נרעש יתר על המידה. הדבר התמיה את האישה, שציפתה ל"מנה" חריפה בהרבה. "כעת בואי עמי", הורה השמש לאישה. **הוא ניגש עימה אל פח האשפה והראה לה את כל המנה, מונחת בפח.**

אז התברר כי אמש, בשעת ערב מאוחרת, בתום יומו הארוך מאוד, ולאחר שסיים להתפלל ערבית, הציע השמש לרבי לסעוד את ליבו במזון שהוכן בעבורו. בתחילה נראה מתכוון לעשות כן. הוא אף נטל את ידיו לסעודה. אלא שאז, כשהתקרבו אל השולחן והביט באוכל, חזר בו לפתע מכוונתו, **ללא כל סיבה נראית לעין.** הרבי הרהר קלות וכעבור רגע סימן לשמש להשליך את כל האוכל לפח. הוא אף הזהירו לבל יטעם מהמזון. "זו הייתה הפעם הראשונה שבה נתקלתי בהנהגה משונה שכזו", סיים השמש את סיפורו, "והדבר הפליא אותי מאוד. כעת הכול מובן לי". ואז שב לנזוף במבשלת, שרגשות ייסורי-ליבה נמהלו בתחושת רווחה: "ובכן, בגללך התענה אתמול הרבי יום שלם ולא אכל דבר!".

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו, מה כוחה של מלה, אמירה רכה, דיבור אחד, שיחה אחת ובאמצעותם יש בכוחנו לשנות את מהלך החיים של אדם, ולהלן פרטי המעשה: מעשה שהיה בילד בן 14 בשם מנחם (שם בדוי) שנולד ל"ע לקוי מעט בשכלו. בני הבית גידלוהו בביתם כשהם מנסים בכל שלב נתון למצוא את המסגרת המתאימה עבורו. אולם ככל שגדל, הפך למטרד עבור בני ביתו וסביבתו. **כל המחנכים, בני המשפחה והידידים הביעו את דעתם הנחרצת, כי מנחם חייב להיכנס למוסד סגור, לטובתו ולטובת כולם.**

אמו ריחמה עליו מאוד, וסירבה לעשות את הצעד המתבקש. היא העדיפה לסבול מידי יום ביומו, ובלבד שבנה לא יורחק למוסד סגור. מי יודע מה יעלה בגורלו שם?! כיצד יסתדר במוסד שבו בני משפחתו לא נמצאים וסובבים אותו? ללא הרעפת חיבה ותשומת לב מרבית עבורו?!

כך חלפו ימים נוספים, והאם עומדת על דעתה האיתנה להשאיר את בנה איתה. אולם כאשר הגיעו מים עד נפש, הסכימה האם שעליהם לפנות לגאון רבי שלמה זלמן אוירברך זצ"ל ולבקש ממנו עצה ותושייה. הרב שמע את דברי ההורים הנרגשים, וחש שנכון יהיה לשכן את מנחם במוסד מסוים לבריאות הנפש שהכיר. הוא החל להשפיע על האם המודאגת ששם יוטב לנער, וכמובן שגם לבני ביתו וסביבתו. האם החלה להתרצות ולהשלים עם הדבר, ואז לפתע שאל הרב: **"מה דעתו של מנחם? האם הוא רוצה ללכת למוסד?"**

ההורים נדהמו משאלתו של הרב. הרי אם הדבר טוב עבורו לפי דעתם ולפי דעת תורה, מדוע לשאול את פיו?! ובפרט שהוא לא כל כך שקול בדעתו... הרב הסביר את דבריו: **"הרי אנחנו הולכים להכניסו כעת לבית האסורים, ולא כדאי שלך לשם בהרגשה שזרקו אותו מהבית ומהחיים. צריך ליצור בקרבו חשק ורצון לילך לשם. דבר זה גם יועיל להבראתו הנפשית."**

ההורים הביטו זה בזה, והיקשו: **"אבל כבוד הרב, איך ניתן לעשות זאת? איך ניתן לנטוע בילד רצון לעזוב את ביתו? מה פתאום שירצה להגיע למוסד סגור, כשהוא מנותק מכל מה שהכיר?!"** - "היכן מנחם?" שאל הצדיק. "הוא נמצא במכונית החונה למטה, מחכה לנו", השיבו הוריו. "העלו אותו לכאן בבקשה, ואשוחח עמו פנים אל פנים". ההורים ירדו למטה ושלחו את מנחם לעלות לבית הרב. הנער עלה נרגש לביתו של הרב הנודע.

מנחם נכנס והתיישב מול הרב. "מה שמך?" שאל הרב בחיבה. "קוראים לי מנחם". "ושמי שלמה זלמן אוירברך. האם שמעת עליי?!" - "כן", ענה מנחם בהתרגשות. "אבא ואמא סיפרו לי עליך, וגם בכיתתי הילדים מכירים אותך". "דע לך", גחן הרב לעברו של מנחם, **"כי כל מוסדות הבריאות נשמעים לקולי. יש מוסד אחד, שמנהליו ביקשו ממני למנות שם רב צעיר. האם תהיה מוכן ליטול את משרת הרב באותו מוסד?"** מנחם הנדהם לא הוציא מפיו הגה. הוא לא האמין למשמע אוזניו. בכל מקום כמעט הוא סופג גערות וצעקות, והנה הרב הגדול והידוע לכולם נותן לו, מנחם, תפקיד כה חשוב.

הרב אוירברך סמך את שתי ידיו על ראשו של מנחם, ואמר לו בנימה סמכותית: **"מעתה אתה השליח שלי במוסד לכל ענייני היהדות. עליך להציע לחולים המעוניינים להניח תפילין, ולסייע בכל מה שקשור לכשרות והלכה. בכל בעיה שתתעורר לפניך תפנה אליי ישירות בטלפון"**. הרב המתין מספר שניות, הביט בפניו של מנחם ואמר בקול: **"דע לך, אחריות גדולה אני מטיל עליך! ואני מצפה, שתבצע אותה על הצד הטוב ביותר!"**

מנחם הלך ברצון לאותו מוסד. הוא נשא בשמחה ובגאון את כתר הרבנות שקיבל מגדול הדור. בינתיים, ציפו הוריו במתח רב וחרדה לראות כיצד ייקלט בנם במוסד הסגור. הם לא הורשו לבקרו, כיוון שבמוסד ביקשו לאפשר לנער להיקלט בצורה הטובה ביותר. חלפו מספר שבועות ואז נסעו אליו ביום שישי כדי לבקרו ולקחתו עימם לשבת. כשהגיעו, התפלאו לראות את בנם, כשהוא מלא חיים ומרץ וצוהל לקראתם...

לאחר שהבין מהוריו, כי באו לקחתו לשבת הביתה, אמר בארשת חשיבות: **"איך אני יכול לעזוב את המוסד הזה?! הרי הרב שלמה זלמן אוירברך מינה אותי לשליחו. אני צריך לטפל בכל ענייני היהדות, ואסור לי להפקיר זאת, אפילו לשבת אחת! אחריות עצומה עליי ואיני יכול לעזוב את המקום"**. כששמע ראש המוסד על תגובתו של מנחם. הוא הביע בפניהם את התפעלותו העצומה מכך שהרב שלמה זלמן אוירברך הצליח בשיחה אחת קצרה לרומם את נפשו של הנער ולתת טעם ותכלית לחייו.

עוד סיפר מנחם, כי עשה בשמחה וברצון את תפקידו, והקפיד על כשרות והלכה, לכן הוא חייב להישאר במסגרת כי אין איש שיוכל להחליפו.... בשל כך נדרשו מהוריו מאמצים עילאיים רבים כדי לשכנע את בנם, לנטוש את משמרת הקודש ולהצטרף אליהם 'רק' לסוף שבוע של שישי שבת ומיד במוצ"ש, יחזירוהו למשרתו הקדושה.

ככל שחלף הזמן, מצבו של מנחם הלך והשתפר ללא היכר, עד שהשתחרר לחלוטין מן המוסד הסגור. עד כמה עלינו להבין מה כוחה של מלה היוצאת מפיו, לא יאומן! חיי אדם מונחים על הכף, הכל תלוי בדיבור היוצא מפיו, הן לשבט הן לחסד. על כן כדאי שְנִשְׁשִׁים לב, עד כמה עלינו להיזהר, מכל מה שיוצא מפיו.

<p>הרב מנחם בצרי בן יוקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב יהודית הי"ו אורי בן מרים ז"ל דרור יהושע בן ארץ מייחוס ז"ל חנה בת לאה ע"ה יצחק ששון בן אסתר ז"ל שרה בת מלכה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתיא זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יוסף מרדכי בן רחל ז"ל שני בת אסתר ע"ה שולמית בת שושנה ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה דן מסעוד בן יקוט ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל הרב חנן פורת בן שלומית זצ"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה שלמה בן פרחא ז"ל</p>
---	---	---	--	---